

въ други, за да избѣга и отъ тамъ, пакъ гоненъ и прѣслѣдванъ . . .

Петко Р. Славейковъ е бѣлѣжитъ и като книжовникъ. Той е първия българинъ, който е писалъ книги на български езикъ. До тогава българскитѣ книжовници сж пишели на черковно-славянски. Той е и първия български народенъ поетъ. Негови стихотворения се срѣщатъ и въ читанкитѣ, на които учимъ днесъ. Прѣзъ скитането си по градове и села записалъ е много народни пѣсни и поговорки, печатани въ отдѣлни книги. Умрѣлъ на 1-ий юлий 1895 год.

В. Чалъковъ.

Щурецьтъ и мравкитѣ.

Лѣтно било и работно врѣме,
Всѣко тича, собира зимнина;
А щурецьтъ свири, пѣй и дрѣме,
Веселъ, нѣма грижа за храна.

Зима идва, лошо врѣме хваща,
Свирчо нашъ се стрѣсва; но кждѣ?
Сиромахътъ тежко си изпаща —
Гладенъ, нѣма какво да яде.

Млѣкналъ: нито пѣе, нито свири;
И отъ гладъ да проси трѣгнува:
Тукъ тамъ, но всѣкой го натири.
Клетникъ, що му дойде до глава!